

Pasarela preko obilaznice!

Lokalni događaj broj jedan tekuće nedelje je otvaranje „Mekdonaldsa“, baš zbog toga što proizvodi najpoznatijeg svetskog fast-fud brenda stvaraju dijametralno suprotne reakcije građanstva. Američki način pripreme brze hrane mnogi doživljavaju kao atak na organizam i za njih sveto pismo predstavlja leskovačka pljeska, dok otprilike istovetan broj konzumenata jela za čije kusanje nije potrebna kašika smatra da ništa ni približno nije tako dobro kao „mek-šmek“.

Veoma je malo ravnodušnih, pa se uspaljenost pobornika dveju različitih škola mišljenja može uporediti samo sa onom u čijem su epicentru ovdašnji ljubitelji kapljice: šta je kvalitetnije – šljivovica ili viski? Doduše, prilikom rešavanja te enigme treba imati u vidu da su „s one strane“ Škoti, a ne Ameri. Pravo na izbor(e) jedna je od osnovnih tekovina civilizovanog društva, pa ne bismo dalje o tome.

Postoje, zato, bar još dva moguća aspekta promatranja činjenice da je „Mek“ u Pančevu. Prvo, i uzimajući u obzir da je u pitanju kompanija koja se bavi ugostiteljstvom, nikada ne treba zaboraviti da je „Mekdonalds“ jedan od, širom planete, „najprimljenijih“ produkata američkog biznisa, kao i da uspešni vole da budu u blizini sebi ravnih. Otvaranje restorana, naravno, nikako nije garancija da će u Pančevu nići neka nova silikonska dolina ili industrijsko-proizvodna zona, ali prisustvo „Mekdonaldsa“ ne može da škodi: veliki su, rekosmo, magnet za velike.

Nažalost, ponekad, usput, da ne kažemo kolateralno, u takvoj konstalaciji snaga stradaju mali, ali to su zakoni tržišta, ili – kako sve to nazivaju najzagriženiji protivnici svetske globalizacije – pravila novog robovlasničkog društva.

Drugo, i mnogo opipljivije, jeste pitanje društveno odgovornog poslovanja. Velike kompanije na tom polju ne vole da prave faulove, naprotiv, umeju i da se takmiče „za gol više“, samo im nedostaju ideje. U tom smislu, gorepotpisani je kao rođeni Pančevac na otvaranju „Mekdonaldsa“ dao sebi za pravo da u ime sugrađana direktoru srpskog dela te kompanije, koji nije iz našega grada, predstavi jednu zamisao: pošto ga je zamolio da izađe ispred objekta, pokazao mu je rukom Strelišće i prometan put između tog najmnogoljudnijeg pančevačkog naselja i „Meka“, odnosno „Aviv parka“.

Potom izgovorena čarobna reč – pasarela, zazvučala je dobro, ali i poznato tom menadžeru. Rekao je, uz opasku „čitajte mi misli“, da ju je neposredno pre izlaska u baštu restorana čuo od gradonačelnika Pančeva. Zvanični dogovori na tu temu između njih dvojice nisu zakazani, ali... Za izgradnju nadzemnog pešačkog prelaza, mostića, potrebna je kampanja, nadamo se da ćete je kao lokalpatriote masovno podržati kada, uskoro, za to dođe vreme.

Bez obzira na to da li ste ljubitelji ili mrzitelji „mek-šmekova“.

Teško je izabrati globalno-srpsku a lokalnu temu za komentar i biti originalan, svež, nov. Jer, sve se ponavlja: recimo, fenomen privatizacije.

Da ne idemo daleko, evo primera „Pančevca“: dogodila se nesrećna 2008, država uzela neto 360.000 evra; dve godine kasnije raskinula ugovor, dovela zastupnika kapitala; nedavno umislila da je ovo njeno stranačko javno preduzeće pa traži pare za tzv. solidarni porez, iako filera, ni sama, ni preko svoje ispostave lokalne samouprave, nije ubacila u ovu firmu 15 godina.

Sad će opet da bude privatizacija, a državu teško da će zanimati to što je već uzela 360.000 evra; ponovo će ćapiti koliko može i usput pronaći „odgovarajućeg kupca“, male su šanse da zaposleni dobiju akcije. Jer, treba to držati pod kontrolom, utiču ti novinari na birače, a ne hvale baš vlast na sva usta. Evo, i vi čitate ovu spisaniju i njoj slične, mogli biste kasnije da glasate pogrešno.

Treba to učutkati, mislim prodati u fer privatizaciji.

Siniša Trajković